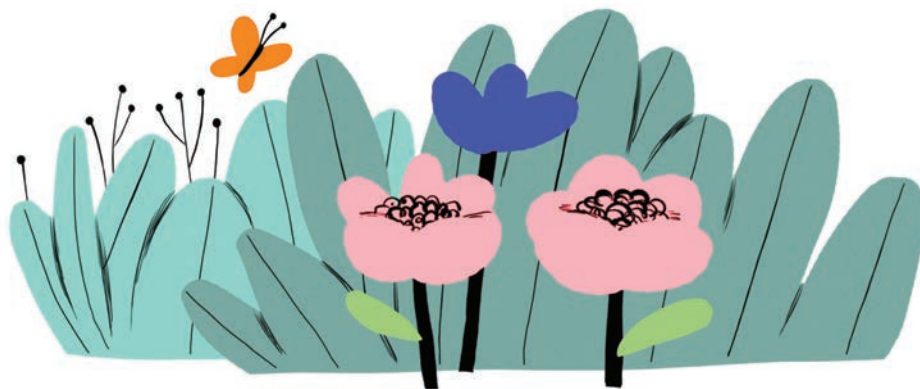

Мирослав Антић

НАСМЕЈАНИ СВЕТ

илустровала Тања Стевановић

мала лагуна
www.malalaguna.rs

ДАРОВИ

Расла јела у шуми.
Хладни ветар дунуо.
У безброј је шарених
кристала огрнуо.
Па позвао зечиће,
јазавчиће, мечиће,
веверице, лисице,
јежиће и мишиће;
брзо, децо, овамо,
спремио вам деда
много дивних дарова
од блиставог леда.

И како је лупио
у дланове беле,
тако их је скупио
око старе јеле.
Ал' је било цикања,
радости и шале...
А кад кући понели
шарене кристале
и у топле шапице
брижно их заклопили,
ветрови се дарови
за часак истопили.

НА СЕВЕРНОМ ПОЛУ

На Северном полу је страшна зима.

Огромне брадате мећаве
веју и ноћу и дању.

Збиља је ужасна зима:
сурови ветрови бришу унедоглед.

Тамо,
на пример,
кад се довикују два Ескима,
они морају речи
да згреју у тигању,
јер како зину,
све одмах постаје лед.

На Северном полу
све је савршено северно.
Само је један туљан,
прилично матор и ружан,
уобразио да је јужан.

Цео дан дремка на санти,
блажен од благог љуљања.
И нешто француски мрмља.
И представља се лажно.

Свуда на свету има
уображених туљана
који се праве важни.
И зато то није важно.

На Северном полу је све бело,
баш као празан блок мога старијег брата.
И још беље је бело:
као нешто чега се нико
не би ни могао сетити.

Тамо,
на пример, можеш проћи кроз белог медведа,
лепо – као кроз врата,
и уопште га нећеш приметити.

Тамо је и мастило бело.
И прозивник је цео
потпуно бео,
па ко јединицу има
уопште се не стиди.

Узми пет наочара,
узми шест наочара,
ал' јединицу белу
у прозивнику белом
не може нико да види.

Баш би то било дивно
да и ја идем у школу
тамо – на Северном полу.

ПРЕЉА

Поред пећи мачка бела
села,
прела цео дан.
Вуну?
Лан?
Памук сам?

Откуд знам.
Њено маче џемпер нема,
па му спрема.

Невидљиве лете нити.
Никад крај.
А још игле кад јој дам,
какав ли ће само бити
џемпер тај?

Откуд знам.

